

İki Bayram Arası Siyaset Konuşmak

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Per, 09/09/2010 - 18:15



Ülke bu kadar hareketli olduğu sürece kalemimizin mürekkebi bitmiyor gerçekten. Yazmadan önce kendi kendime içerikle ilgili çok fazla fikir alışverişi yaptım. Kimi zaman yavaş yavaş yapraklarını döken bir ağaç gölgesinde, kimi zaman bir miting

meydanında... Ne yazmalıyımndan ziyade nasıl yazmalıyım gelgitlerim oldu. Sınırlamak içinde böylesi bir başlığı atmakta karar kıldım.

İki bayram dedik. Birini eskittik diğerine vakit var daha. Söz konusu bayramlar 30 Ağustos Zafer Bayramı ve 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı. Yıllardır özellikle kutlamaktan zevk aldığım iki bayramdır. 30 Ağustoslarda ilkokul sırasındayken, babamla birlikte resmi törenlere giderdik. Askerin o nizami geçişi ile babam dayanamaz; alkışlar ve gözleri dolarken, ben de babam ağlıyor diye ağlamış numarası yapardım. Gel zaman git zaman yıllar ilerledikçe ben büyüdüm, babamın gözyaşları büyüdü. Gittikçe küçülen bir şey ise, ülkesini seven insanların sayısı oldu. Kimi şehit düştü. Kimi inandığı değerleri çıkar uğruna sattı. Kimileri kanal kanal gezip kurumunu zedeledi. Kimi kurumuna ihanet etti. Bilgileri askeri yıpratmak için yayın hayatına başlamış gazetelere servis etti. Kimileri Mustafa Kemal yolunda yürüdükleri için esir hayatına mahkum edildi. Silivri zindanları kampüse dönüştürüldü. Vicdan sustu. Hukuk sustu. Ben büyüdüm ben büyüdükçe babamın gözyaşları da büyüdü!

Ve bu gelişen gözyaşları 26 Ağustos sabahı Büyük Taarruz emrinin verildiği yerde Kocatepe’de sel olup aktı. Sabahın 5’inde orayı dolduran kalabalıkla dalga geçildi. Niye geldiniz denildi adeta. Ve Ulusal Kurtuluş savaşına adanan İstiklal Marşı, Bağımsızlık Marşımız resmi programdan çıkarıldı! Neyse ki Mustafa Kemal’in gençleri tarihi sorumluluktan kaçmadı! Devletin valisini ayağa kaldırdı! Askerleri ayağa kaldırdı! Törene katılanları ayağa kaldırdı! Ve görevini yerine getirdi! Bir taraftan gözyaşları sel olup akıyordu! Nasıl olur da bu kahramanlık destanını yazarlar için yapılan törende Ulusal Marş okunmazdı.

Birileri, gerçekleri değiştirmek istiyor bu açık. Ama bunun kadar açık olan bir şey daha var ki o da bu değişime izin vermeyecek, bu çirkin oyuna karşı gerekirse seve seve canını ortaya koyacak kişiler bitmeyecek!

Büyük taarruzun yıldönümünde, yapılan tartışmalar da can sıkıcı hale gelmiştir. Birileri ısrarla bu bayramı kutlamamamızı istemektedir. Asker ev sahipliği yapmasın denilmektedir! Başbakan resmi törende bulunmamaktadır! Törenlere gecikerek katılmaktadır! Bu gözler, tüm bu gelişmeleri izlemektedir! Merak etmesinler, gözyaşımız çoktur! Ancak bir gün gelir ki bitmek zorunda kalır. Ve göz pınarlarımız kurursa yeni Köroğlular, Bolu beylerine karşı çıkmaktan bir an bile tereddüt etmeyeceklerdir.

Büyük Taarruz neden mi önemlidir?

Mondros’un yerine Mudanya ateşkesini, Sevr’in yerine Lozan Barışı’nı getiren bu zafer, Türk halkının emperyalizme karşı yürüttüğü haklı mücadelenin bir sonucu ve ulusal belleğimizdeki gurur kaynağımızdır. İşte bu sebeptendir ki Büyük Taarruz ölüme sevk edilen bir Ulusun, Ab-ı Hayatı memleket

toprağında bulduğu bir çarpışmadır.

Falih Rifkî Atay'ın da haklı olarak belirttiği gibi, "Neyimiz varsa, bağımsız bir devlet kurmuşsak, hür vatandaş olmuşsak, şerefli insanlar gibi dolaşıyorsak, yurdumuzu Batının, vicdanımızı ve kafamızı Doğunun pençesinden kurtarmışsak, şu denizlere bizim diye bakıyor, bu topraklarda ana bağrının sıcaklığını duyuyorsak, belki nefes alıyorsak, hepsini, her şeyi 30 Ağustos Zaferi'ne borçluyuz.

Değerli Hocam Yalçın Ölmez'in de belirttiği gibi; Ancak, bu büyük zaferimizin 88. yıldönümünü kutlamakta ve kahraman ecdadımızı anmakta olduğumuz şu günlerde, yeni emperyalizmin Truva atları, dahilî ve haricî bedhahlar, ülkemizi adeta karanlıklara doğru sürüklemekte, "sağlı-sollu" çarpıtma ve karalamalarla tarihi gerçekleri tahrif etmekte ve ülkemizi bir takım bunalımlara sürükleme gayreti içerisine girmektedirler.

1960'lı yıllarda Rıza Nur'la başlayan karalamalar, gittikçe artarak ve emperyalizmin değişen rüzgârlarına göre boyut değiştirerek, 1980'lerde İdris Küçükömer, Yalçın Küçük ve onları izleyen Fikret Başkaya gibi akademisyenlerce, 1990 başından günümüze kadar da Kadri Mısırlıoğlu, Abdurrahman Dilipak, Burhan Bozgeyik gibileri ve son moda 'numaracı cumhuriyetçilerce' Ulusal Kurtuluş Savaşı küçümsenmekte, Cumhuriyetimizin temelleri zorlanmakta, en kötüsü de halkımız arasında "resmî tarihin yalanları" gibi bir takım zırvalarıyla ikilikler yaratılmakta ve ulusal bütünlüğümüzü bozucu davranışlar sergilenmektedir.

Belki de bu yazılanların devamı olarak da Ulusal Marşı okumayarak bu süreci devam ettirmektedirler diyebiliriz.

Büyük Taarruz, Kocatepe'de bir ulusun şahlanması en önemli örneklerinden biridir. Yunan General Trikopis'in güç bela kaçmasını askerlerinden çok, kendini düşünmesini de eklersek bu tarihi serüvene, savaş meydanlarının ne derece önemli olduğunu görebiliriz.

Büyük Taarruz haftasında ülkem referandum sürecine kilitlendiği için gözünün önündeki bu gelişmeyi görmezden gelmiştir. Referandum süreci ile ilgili düşüncelerimi anlatan birkaç yazıyı sitede paylaştım. Bu yüzden bir değerlendirmede bulunmayı gerekli görmüyorum.

Ancak yine değinmekte fayda olduğunu düşündüğüm bir başka konuyu da yeri gelmişken açıklayayım. Hangi kanun, düzenleme veya daha da geniş bakalım hangi şey Barış'ın önüne geçebilir ki dünyada? Ülkemizde 1 Eylül Dünya Barış Günü'de hiç edildi. Barış gününü kutlamak, ne yazık ki ülkeye nasip olmadı. Yurtta Barış, Dünyada Barış diyen bir liderin ülkesi, Dünya Barış Günü'ne yine siyasi çekişmelerin gölgesinde yaşadı. Oysa tam zamanıydı gökyüzüne güvercinleri uçurmanın ve özgürlük şarkıları söylemenin. Barış Gününde Diyarbakır zindanlarını, Mamak zindanlarını hatırlatarak Barış'ı sadece çocuklarımıza koyduğumuz bir isim olarak hatırladık. Emeği geçenlere teşekkür ediyoruz!

Ve bir ay sonra 29 Ekim Cumhuriyet Bayramını kutlayacağız. Coşkuyla mı kaosla mı kutlayacağız bunu önümüzdeki günler gösterecek. Ulus olduğumuzu özgürlüğümüz için yıllarca savaştığımızı hatırlatan bu bayram, acaba bu yıl neyi hatırlatacak merakla beklemekteyiz.

Önümüzdeki günlerin temel tartışma konuları şu şekilde olacaktır:

Referandum Sonuçları, Demokratik Özerklik düşünceleri, ABD'nin Irak'tan çekilmesi, Avrupa'daki ekonomik durgunluğun ülkemize etkileri.

Ve tüm bunlar 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı öncesinde ve sonrasında kamuoyunun gündemden düşürmediği başlıklar olacaktır.

Kaygı duyduğum ise özellikle birkaç konu var:

Referandum sonucuna göre ulusalcı kanada yeni bir baskı ve gözdağı verme operasyonu olabilir mi? Siyasette umut yaratan bir Kılıçdaroğlu'na yönelik çalışmalarını baltalayıcı bir süreç yaşanabilir mi? Haliçte Yaşayan Simonlar intikam alırlar mı? Ve uluslararası düzlemde siyaseten ciddi boşluk olan Ön Asya'daki Türk Cumhuriyetlerinde büyük ve ses getirici bir operasyon düzenlenir mi? Bunları birlikte izleyeceğiz...

Bu düşüncelerle iki bayramınızı da yürekten kutlarım...

Saygılarımla...

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (08/05/2024 - 22:00 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/iki-bayram-arasi-siyaset-konusmak>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>